

Kopertekort bij Limousinkalveren

Kalveren zijn voor hun mineralenvoorziening volledig afhankelijk van de voorraad in hun lever die hun moeder tijdens de dracht heeft aangelegd. Wanneer de moeder onvoldoende voorraad aan mineralen heeft, dan heeft het kalf daar later last van. Dat blijkt ook uit onderstaande casus: kopertekort zorgde voor problemen.

Een dierenarts uit het westen van het land belde afgelopen zomer de Veekijker over een koppel van twaalf Limousinkalveren, geboren tussen half februari en half juni 2014. De aanleiding was dat de dieren moeilijk liepen. De veehouder meldde klachten als verminderde beweging, stijfheid, steile stand van de benen, trekken met de poten en veel liggen. Opvallend bij het onderzoek door de dierenarts was dat de dieren 'blokhoefjes' hadden: typische verdikkingen van de voor- en achterkogel. De verdikkingen in de poten voelden hard en koud aan en beweging werd bemoeilijkt vanwege stijfheid en pijnlijkheid.

Mineralenstatus

Aangezien de dieren niet bijgevoerd waren, geen mineralen verstrekt kregen en werden geweid op matig bemest land, was het eerste advies van de Veekijker om onderzoek te doen naar de mineralenstatus van deze kalveren. Kalveren van deze leeftijd zijn in hun mineralenvoorziening nog afhankelijk van de voorraad in de lever die tijdens de dracht is aangelegd via het moederdier. Bij twee dieren is bloedonderzoek gedaan; deze hadden extreem lage koperwaarden.

Symptomen

Voorbeelden van symptomen van een kopertekort bij

herkauwers zijn onder andere diarree, bloedarmoede, verminderde groei, slechte conditiescore, veranderingen in vacht en haarkleur en verminderde vruchtbaarheid. Maar ook skeletafwijkingen en kreupelheid komen voor. Deze symptomen zijn het gevolg van kraakbeenafbraak. Het kraakbeen van de aangedane kalveren is niet onderzocht, maar vanwege aanwijzingen uit bloedonderzoek in combinatie met de 'blokhoeven', was de waarschijnlijkheidsdiagnose een kopertekort.

De kalveren zijn behandeld met een mineraalbolus en alle dieren hebben nu toegang tot mineralenlikkermers. Daarnaast gaat de veehouder mineralen bijvoeren aan de drachtige koeien.

De GD pleit voor individuele verstrekking van mineralen in welke vorm dan ook. Mineralenvoorziening naar behoefte is het hele jaar van belang. Een geschikt moment om deze status te controleren is tijdens de dracht: hiermee voorkomt u dat een mineralentekort zowel voor het moederdier als het kalf problemen oplevert. Dit kan een praktische uitdaging zijn, en het loont om jaarlijks samen met de dierenarts een plan hiervoor op te stellen. Dit kan bijvoorbeeld door het plannen van min of meer vaste preventieve maatregelen, zoals bolussen verstrekken.